Wychodzi raz w tygodniu. Porto opłacone ryczałtem.

Rok XII. Kraków, dnia 13 grudnia 1929 Nr. 49.

# PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

**Cena abonamentu:**

Abonament kwartalny 4 Zł
„ półroczny 8 Zł
„ roczny 16 Zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wieczór
Rękopisów Redakcja nie zwraca

Redakcja i Administracja **Kraków, Grodzka 43**
Telefon Nr. 3267

Konto P. K. O. Nr. 400.342

**Ogłoszenia:**

Wiersz milim. 1 szp. na okładce . **40 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I. str. okładki **60 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. w tekście . . . **60 groszy**
Cała strona okładki **Zł 200**, Pół strony **Zł 100**, Ćwierć strony **Zł 50**, Ósma strony **Zł 25**
Cała strona w tekście **Zł 300**, Pół strony **Zł 150**, Ćwierć strony **Zł 75**, Jedna ósma strony **Zł 37·50**

# Ważne rozporządzenie Min. Spraw Wewnętrznych
## w sprawie organizacji dozoru nad artykułami żywności.

Dalszy ciąg (vide Nr. 47 strona 2)

§ 7. Na żądanie stron organa dozoru winny się wylegitymować z posiadania uprawnień do wykonywania czynności, o których mowa w art. 18, 19 i 20 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343),

Dowodem posiadania tych uprawnień są:

a) dla organów sanitarnych powiatowych władz administracji ogólnej (lekarzy urzędowych tych władz), komunalnych lekarzy sanitarnych i komunalnych kontrolerów artykułów żywności i przedmiotów użytku oraz dozorców sanitarnych ich legitymacje służbowe względnie zastępujące te legitymacje zaświadczenia (załącznik 1);

b) dla komunalnych organów sanitarnych, wymienionych w § 6 punkt c) niniejszego rozporządzenia, specjalne zaświadczenia, wymieniające wyraźnie prawo do wykonywania czynności dozoru (załącznik 2);

c) dla funkcjonarjuszów Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku — zaświadczenia, wydane przez wojewódzkie władze administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie przez Komisarza Rządu (załącznik 3).

§ 8. Kategorje prób, których badanie należeć będzie do właściwości poszczególnych pracowni komunalnych, ustanowionych w myśl art. 15 i 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343), ustali Minister Spraw Wewnętrznych.

Próby, pobrane przez organa dozoru na obszarze gmin, dla których te pracownie zostały ustanowione, powinny być kierowane do tych pracowni w granicach ustalonej, zgodnie z ust. 1 niniejszego paragrafu, właściwości rzeczowej.

Inne próby na obszarze tych gmin oraz wszelkie próby, pobrane w miejscowościach, dla których nie zostały ustanowione odpowiednie pracownie komunalne, powinny być zarówno przez państwowe, jak i komunalne organa dozoru skierowywane do terytorjalnie właściwego Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku.

Próby pobrane przez funkcjonarjuszy Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku, powinny być kierowane do zbadania do właściwego Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku.

W przypadkach niecierpiących zwłoki organa dozoru mogą przesyłać próby do badania do terytorjalnie najbliżej położonego Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku.

§ 9. Przy udzielaniu gminie zwolnienia od obowiązku utrzymywania własnej pracowni w myśl art. 15 ust. 5 Minister Spraw Wewnętrznych może na podstawie porozumienia zainteresowanych czynników określić warunki takiego zwolnienia w zależności od korzyści, jakie przez to otrzymuje gmina i ciężarów, jakie z tego powodu spadają na Państwowy Zakład badania żywności i przedmiotów użytku.

### II.
### *PAŃSTWOWE ZAKŁADY BADANIA ŻYWNOŚCI I PRZEDMIOTÓW UŻYTKU.*

§ 10. Państwowe badania żywności i przedmiotów użytku dzielą się na oddziały:

a) hydrologiczny,
b) toksykologiczny (sądowo-chemiczny),
c) nabiałowy,
d) przetworów zbożowych,
e) ogólno-badawczy,
f) administracyjny.

Minister Spraw Wewnętrznych może w miarę potrzeby tworzyć w poszczególnych zakładach nowe oddziały, lub łączyć poszczególne oddziały.

Na czele poszczególnego oddziału stoi kierujący oddziałem jeden z adjunktów zakładu, wyznaczony przez dyrektora.

§ 11. Na czele Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku stoi dyrektor, powołany przez Ministra Spraw Wewnętrznych do kierowania całokształtem działalności zakładu oraz prowadzenia jego administracji. Dyrektor jest odpowiedzialny za całą działalność poruczonego mu zakładu.

Dyrektora zakładu zastępuje wyznaczony przez Ministra Spraw Wewnętrznych adjunkt zakładu, kierujący jednym z oddziałów.

§ 12. Koszty postępowania administracyjnego obowiązują na zasadach, wyszczególnionych w art. 105—107 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zobowiązanych niezależnie od tego, czy osobami temi są władze i urzędy państwowe lub samorządowe, czy też osoby prywatne.

Zobowiązany winien na żądanie zakładu zgóry złożyć wyznaczoną przez zakład sumę kosztów postępowania.

§ 13. Okręgi działalności poszczególnych Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku ustala się jak następuje:

a) dla Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku w Warszawie — okrąg, obejmujący m. st. Warszawę oraz województwa: warszawskie, białostockie, wileńskie, nowogrodzkie, poleskie i wołyńskie;

b) dla Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku w Łodzi — okrąg, obejmujący województwa: łódzkie, kieleckie i lubelskie;

c) dla Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku w Krakowie — okrąg, obejmujący województwa: krakowskie, lwowskie, stanisławowskie i tarnopolskie;

d) dla Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku w Poznaniu — okrąg, obejmujący województwa: poznańskie i pomorskie.

(Ciąg dalszy nastąpi)

# PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Rok XII. Kraków, dnia 13 grudnia 1929 Nr. 49.


TREŚĆ NUMERU:





## W niedzielę dnia 15 grudnia b. r.

odbędzie się o godzinie 6-tej wieczór w lokalu Krak. Stowarzyszenia Kupców, Grodzka 43

# ZGROMADZENIE CZŁONKÓW

z następującym porządkiem dziennym:

1. **Kupiectwo krakowskie wobec zbliżających się rekursów od wymiarów podatku przemysłowego za rok 1928.**
2. **Wybory rzeczoznawców branżowych dla podatku przemysłowego.**
3. **Wybór Komitetu Przedwyborczego (Komisji Matki) w związku z wyborami do Wydziału Krak. Stow. Kupców, wyznaczonemi na 25 b. m.**

O liczny udział uprasza Członków

**Prezydjum Krak. Stow. Kupców.**

## PODATKI i OPŁATY.

**Świadectwa przemysłowe (patenty i karty rejestracyjne) należy wykupić najdalej do końca grudnia b. r.**

Termin nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1930 upływa z dniem 31 grudnia 1929 r.

Wobec ukazania się w niektórych dziennikach wiadomości o rzekomem odroczeniu wspomnianego terminu Ministerstwo Skarbu komunikuje, że pogłoski te nie odpowiadają rzeczywistości. Termin ten bezwarunkowo nie będzie przesunięty. Bezzwłocznie po upływie tego terminu, t. j. z dniem 2 stycznia 1930 r., rozpocznie się **systematyczna lustracja przedsiębiorstw i zajęć**, obowiązanych do nabycia świadectw przemysłowych, a to celem nałożenia na opieszałych płatników kar pieniężnych, przewidzianych ustawą o państwowym podatku przemysłowym.

**Termin wnoszenia próśb o przesunięcie do niższej kategorji patentów**

upływa z dniem 15 grudnia 1929. Do tego terminu winni więc wnosić podania naprzykład kramarze, którzy nie są w stanie wykupić patentu III. kategorji, restauratorzy, mający warunki, o których pisaliśmy w Nrze 46 i t. d.

## Ulgowe świadectwa przemysłowe III kategorji.

Przypominamy, iż Ministerstwo Skarbu wystosowało do wszystkich urzędów skarbowych oraz do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach okólnik Nr. 288 w sprawie ulgowych świadectw przemysłowych na rok 1930. Okólnik między innemi podaje: 1) Na mocy art. 94 ustawy z dnia 15 lipca 1925 o państwowym podatku przemysłowym, upoważnia się Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) do udzielania we własnym zakresie działania na podania płatników, wnoszone *do dnia 15 grudnia 1929 r.* włącznie, następujących ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1930.

Przedsiębiorstwa prowadzące sprzedaż towarów, posiadających cechy produkcji wytworniejszej, mogą być prowadzone na podstawie świadectwa przemysłowego III kategorji handlowej zamiast II kategorji handlowej, o ile obrót przedsiębiorstwa ustalony za rok 1928 nie przekraczał kwoty 30.000 zł., a wartość towarów posiadających cechy produkcji wytworniejszej nie stanowi więcej, niż 5% ogólnej wartości towarów.

Z ulg tych korzystać mogą — jak o tem obszerniej pisaliśmy w Nrze 46. — także księgarnie z uboczną

sprzedażą materjałów piśmiennych, składy apteczne i agentury bankowe.

Ulgi powyższe mogą mieć zastosowanie i do przedsiębiorstw nowopowstałych pod warunkiem jednak, że o ile chodzi o ulgi z części I niniejszego okólnika, obliczony prowizorycznie przez władze skarbowe obrót nie przekroczy kwot podanych. Wkońcu zwraca się uwagę, by składane przez płatników prośby o ulgi z części I niniejszego okólnika były bezwarunkowo przysłane Izbom Skarbowym, wraz z opinją najpóźniej w ciągu 2 tygodni po ich otrzymaniu. Prośby wnoszone *po* 15 grudnia 1929 przez przedsiębiorstwa, które istniały w r. 1929, winny być zasadniczo pozosawione bez rozpatrzenia.

Do 15 bm. winny też być wniesione podania o całkowite zwolnienie od obowiązku wykupna patentu IV kategorji odnośnie do wyjątkowo ubogich podatników.

—o—

# Urojenia a rzeczywistość.

Wedle ogólnego przeświadczenia panuje w urzędach skarbowych najnudniejsza w świecie proza; przekonujemy się jednak, że tak nie jest lecz przeciwnie uprawia się tam pełną fantazji poezję. — Przykładem tego są wręcz fantastyczne konkluzje o zdolności płatniczej społeczeństwa wysnuwane z... wpływów podatkowych.

Kto się styka z życiem codziennem, musi mimo pokaźnych cyfr wpływów podatkowych, dojść do innych rezultatów, mianowicie, że państwu dzieje się dobrze, obywatelom zaś — przynajmniej masie — źle.

Nie chcemy przez stwierdzenie tego powszechnie znanego i tak dotkliwie odczuwanego objawu bynajmniej utrzymywać, jakoby *wszystkie* dochody Państwa przedstawione nam w tak imponujących cyfrach były wyduszone i pod przymusem egzekucyjnym ściągane, albo żeby pewna część społeczeństwa nie odczuwała skutków tego napęcznienia kas państwowych. — Jest jednak wiele rodzajów podatków niesprawiedliwych, brutalnie ściąganych, bez liczenia się z możnością ich uiszczenia przez płatnika, bez uwzględnienia, że podatek ten zjada substancję i uniemożliwia dalsze prowadzenie interesów. Taka bezwzględność egzekucyjna zobrazowana jest w przysłowiu o zabijaniu kury, znoszącej złote jaja.

Można przy pod. obrot. na podstawie różnych „reponendów“ sztucznie powiększać i uwielokrotnić obrót, gdyż umożliwia to ustawa, oparta na dawnych wzorach rosyjskich. — I dziś jeszcze w Bolszewji niszczy się gospodarczo tych, którzy się sprzeciwiają nowemu systemowi. U nas *nie ma* jednak takich osobników w kupiectwie, rękodziele lub przemyśle, którzyby chcieli się przeciwstawić obecnemu systemowi państwowemu więc niewiadomo *dlaczego ich się niszczy.*

Narzucony nam system podatkowy, nie opiera się na logice, na słuszności, na sprawiedliwości. — Gdy Grabski był pewnym siebie, że na piasku potrafi ugruntować walutę i wmawiał społeczeństwu, że wszystko należy ofiarować na Skarb państwa, — wymusił na sejmie, za słabym do tworzenia celowych ustaw podatkowych, ustawę o podatku przemysłowym i dyktował mu wówczas artykuł za artykułem ustawy o tym podatku. — Jeżeli ktoś z posłów proponował jakąś zmianę, jakąś ulgę, Grabski groził dymisją a obawa posłów przed tym krokiem spowodowała, że od lat handel i rękodzieło są niszczone podatkiem obrotowym.

Bo z całą stanowczością i otwartością twierdzimy: nigdy jeszcze w ciągu trwania niepodległości państwowej handel nasz nie znajdował się w tak rozpaczliwie ciężkiem położeniu. Tego jednak nie chcą widzieć nasi ministrowie, uprawiający strusią politykę, wychwalając doskonały stan kas państwowych. — W jaki jednak sposób zapełnia się te kasy.

Zapomocą nieludzkich wprost przepisów ustawy i jej fiskalnych komentarzy stale ogałaca się podatników z zasobów pieniężnych. — Przeżywamy od 2-ch lat w obrocie towarowym ciekawe zagadnienie. — Obrót towarowy finansowany jest zamiast gotówką, *wekslem* długoter*minowym.* — Gdy weksle stają się płatnemi, mamy często do czynienia tylko z protestem lub prolongatą. — Wykupno weksli w terminie staje się coraz większą rzadkością, a jednym z głównych powodów jest brak gotówki, którą wypompowuje władza skarbowa.

Do podatków, obciążających handel w tej chwili, należą:

1) patent oraz dodatki;
2) podatek obrotowy oraz dodatki;
3) podatek dochodowy;
4) podatek majątkowy;
5) podatek drogowy i komunalny od przywożonych towarów;
6) podatek od lokali;
7) podatek od szyldów;
8) stemple do rachunków;
9) koszta blankietów wekslowych.

Ostatnio wprowadził Rząd obciążenie obrotu towarowego kwotą o 100 miljonów rocznie wyższą, aniżeli dotychczas, przez **podwyższenie taryf przewozowych.** Obrót towarowy obciążony jest trzykrotnie podwyższonemi podatkami, bo raz opłaca producent, drugi raz hurtownik, a trzeci raz detalista. — Skoro taka wielokrotność jednego i tego samego podatku obciąża jeden i ten sam towar, jeden i ten sam artykuł konsumcyjny, zrozumieć można, dlaczego konsumentowi tak uniemożliwiono czynienie zakupów, gdyż w stosunku do jego dochodu wszystko jest za drogiem. — Rząd korzysta z tego nastawienia śruby podatkowej na podstawie istniejących przepisów ustaw i wykazuje olbrzymie plusy od 3-ch lat w budżecie. — Skarb pełny szuka ujścia dla tych nadwyżek w finansowaniu budowli efektownych, na które naszych zubożałych podatników nie stać.

Opinja publiczna w Niemczech dąży do spowodowania rządu, aby zwolnił od podatku dochód, odpowiada-

jący 2.400 marek, czyli około 5.000 zł., — u nas zaś spauperyzowanego straganiarza opodatkowuje się już od dochodu 1.500 zł.

Nie słyszymy znikąd poważnego głosu pod adresem fantastów w Ministerstwie, aby im wskazać niebywałą pauperyzację, jaka dokonuje się w tej chwili w masach pracowitych, chętnych, oszczędnych, które znoszą największe ograniczenia, największe czynią wysiłki, celem przetrwania kryzysu.

Dziś tylko jęki i lamenty ogarnęły masy mieszczaństwa, które się zaliczają do stanu średniego.

Czy to tak musi wiecznie trwać?

Gdy się przegląda budżet na rok 1930/31, można spostrzec, że Rząd preliminuje z samego tylko podatku przemysłowego 250 miljonów. — W rzeczywistości Rząd oczekuje najmniej 400 do 500 miljonów. — Płatnicy oczywiście zapłacą te 500 miljonów plus 10% nadzwyczajnego dodatku, plus 125 miljonów dodatku na rzecz komun, oczywiście o ile będą w stanie zapłacić bez kar za zwłokę i bez odwiedzin egzekutora skarbowego, któremu się za fatygę należy 5%.

Rząd stwarza sobie już z góry (tak też było w ubiegłych latach) olbrzymie rezerwy z podatku przemysłowego.

Jakby to było inaczej, gdyby rządy sprawowali ludzie, nie będący fantastami. — Pauperyzować setki tysięcy obywateli nie bardzo trudno, to nawet Grabski potrafił, lecz nigdy nie może być celem Państwa niszczyć swych obywateli. — Państwo nie jest kolonją karną a pracowici obywatele nie są na to, aby ich dla eksperymentów etatystycznych do szczętu rujnowano.

——o——

# Rezolucje Dorocznego Zjazdu Centrali Zrzeszeń Kupców Winno-Wódczanych i Restauratorów w dniu 24 listopada 1929 r.

*SPRAWA KONCESYJNA W POLSCE.*

Zważywszy, że cofanie koncesyj dotychczasowym ich posiadaczom i nadanie ich osobom uprzywilejowanym stanowi z jednej strony krzywdę dla dotychczasowych koncesjonarjuszy i niszczy dziesiątki tysięcy dotychczasowych placówek gospodarczych, a z drugiej strony przynosi niepowetowane straty zarówno Skarbowi Państwa, jak i całemu życiu gospodarczemu kraju, Zjazd uważa za konieczne:

a) by dalsze cofanie koncesyj zostało zaniechane,

2) by cofnięte koncesje zostały przywrócone,

c) w każdym zaś razie, by cofnięte na dzień 31 grudnia rb. koncesje uległy sprolongowaniu na rok 1930.

(Uwaga Redakcji! Jak się w ostatniej chwili dowiadujemy, ukazało się rozporządzenie Ministerstwa, przesuwające termin rewizji koncesji *tylko na 6 miesięcy*, a nie jak obiegały pogłoski na 1 rok. — Z Ministerstwa Skarbu komunikują, że do tego terminu sprawa rewizji koncesji załatwioną będzie w drodze ustawy).

*NOWELIZACJA USTAWY ANTYALKOHOLOWEJ.*

W związku z projektowaną nowelizacją ustawy antyalkoholowej z dnia 23. IV. 20 r. Zjazd stwierdza, że ustawa przyczynia się do podważenia istniejących warsztatów pracy. Zjazd uważa za konieczne przeprowadzenie nowelizacji ustawy antyalkoholowej w czasie jaknajkrótszym przyczem nowelizacja winna przedewszystkiem uwzględnić następujące przepisy ustawy: zniesienie względnie wydatne zwiększenie maksymalnej normy koncesyj w każdej miejscowości, załagodzenie zakazu wyszynku i sprzedaży napojów alkoholowych w dnie targowe, przedświąteczne, świąteczne, jarmarczne i w okresie poborowym oraz uchylenie przepisu o cofaniu koncesji za dwukrotne ukaranie na mocy ustawy antyalkoholowej.

*MONOPOL SPIRYTUSOWY A KUPIECTWO.*

Zjazd uważa za konieczne znowelizowanie niektórych przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 289) oraz zmianę pewnych postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 556), przyczem w pierwszym rzędzie konieczne jest zreformowanie następujących przepisów:

Wobec tego, że przyznana przez Monopol Spirytusowy prowizja w wysokości ok. 8 proc. jesa w stosunku do znacznych podatków państwowych i komunalnych oraz innych ciężarów i wydatków, ponoszonych przez sklepy detaliczne i restauracje niedostateczna, Zjazd uważa za konieczne podwyższenie tej prowizji conajmniej do 12 proc., a także podwyższenie przyznawanej przez Monopol bonifikaty przewozowej, która prawie nigdy nie pokrywa faktycznych kosztów przewozu.

Ze względu na to, że detaliczne sklepy win i wódek oraz restauracje obowiązane są nabywać świadectwa przemysłowe II-ej kat., Zjazd uważa za konieczne podwyższenie maksymalnej normy 15 litrów jednorazowo dozwolonej w sprzedaży detalicznej i wypowiada się za podwyższeniem tej normy do 30 litrów.

Zjazd uważa za konieczne zniesienie obowiązku restauratorów podawania konsumentom wyrobów monopolowych w naczyniach zamkniętych do spożycia na miejscu po cenach monopolowych, gdyż w tym wypadku prowizja monopolowa nawet w drobnej części nie pokrywa wydatków.

Zjazd wypowiada się za koniecznością zorganizowania skupu próżnych butelek po wyrobach monopolowych

przez Dyrekcję Monopolu Spirytusowego za pośrednictwem hurtowni.

Zjazd stoi na stanowisku, że D. P. M. S. powinna podwyższyć maksymalną wysokość kredytu komisowego, udzielanego koncesjonarjuszom z 5.000 do 10.000, gdyż kredyt dotychczasowy jest dla wielu koncesjonarjuszy niedostateczny oraz by D. P. M. S. udostępniła kredyt wszystkim koncesjonarjuszom, którzy w chwili przyznania im kredytu faktycznie wykonywują swoje koncesje bez względu na to, czy posiadają koncesje te jako stałe, czy też na mocy prolongaty.

Zjazd uważa za konieczne złagodzenie przepisu, zgodnie z którym pomieszczenie każdego zakładu ze sprzedażą napojów alkoholowych nie może mieć wewnętrznego połączenia z jakiemkolwiek innem pomieszczeniem handlowem lub mieszkaniem prywatnem, gdyż w obecnych ciężkich warunkach mieszkaniowych przepis ten uniemożliwia istnienie całego szeregu przedsiębiorstw, egzystujących już od dawna i stanowiących warsztaty pracy dla wielu setek osób.

Należy umożliwić detalicznym handlom win i wódek rozlewanie win i koniaków zagranicznych, gdyż zakaz tego rozlewu uniemożliwia rozwój odnośnego przedsiębiorstwa, t dla wielu z nich jest wprost zabójczy.

Zjazd żąda ziiesienia przepisu, nakazującego detalistom i restauracjom ujawnienia na etykietach, naklejanych na butelkach z winem nazwy i adresu wytwórni.

Zjazd uważa za konieczne usprawnieiie działalności hurtowni, a przedewszystkiem wprowadzenie systemu dostarczania przez hurtownie towaru odbiorcom.

Zjazd uchwala, by wydaio zarządzenia, mocą którego hurtownie nie mogłyby sprzedawać wyrobów monopolowych bezpośrednio konsulentom, gdyż sprzedaż taka podważa istnienie sklepów detalicznych i restauracji, a ponadto w konsekwencji swojej umożliwia liczne nadużycia ze stratą dla Mnopolu.

Zjazd douaga się od centralnych i lokalnych władz skarbowych i akcyzowych, by zasięgały opinji właściwych organizacji zawodowych przy wydawaniu jakichkolwiek rozporządzeń, mających znaczenie dla koncesjonarjuszy.

*SPRAWY PODATKOWE.*

Zjazd stwierdza, że kupiectwo branży winno-wódczanej oraz restauratorzy obarczeni są nadmienemi podatkami państwowemi i komunalnemi i uważa za konieczne złagodzenie ciężaru podatkowego przez znowelizowanie odnośnych przepisów.

W pierwszym rzędzie Zjazd uważa za konieczne, ażeby przy projektowanej nowelizacji ustawy o podatku przemysłowym zostało zniesione pobieranie podatku obrotowego ze sprzedaży wyrobów monopolowych w postaci dotychczasowej, a wzamian za to, by wprowadzono ten podatek w formie potrąceia od prowizji monopolówej.

Ponadto Zjazd uważa za konieczne, by księgi akcyzowe, prowadzone przez przedsiębiorstwa sprzedające wyroly monopolowe, uważane były za miarodajne narówni z prawidłowemi księgami handlowemi.

Zjazd uważa również za konieczne, by restauratorzy opłacali podatek obrotowy ze sprzedaży wyrobów monopolowych w naczyniach zamkniętych na podstawie prowizji, przyczem wysokość obrotu, osiągniętego z tej sprzedaży władza skarbowa winna ustalić w porozumieniu z władzami akcyzowemi i rzeczoznawcami, delegowanymi przez organizacje gospodarcze.

Zjazd uważa za konieczne umożliwienie drobnym zakładom sprzedaży napojów alkoholowych oraz restauracjom nabywanie świadectw przemysłowych III kateg., które odpowiadają charakterowi i obrotom ich przedsiębiorstw.

Zjazd uważa za konieczne, by przy wymiarze podatku dochodowego obliczone zostały normy przeciętnej dóchodowości sklepów winno-wódczanych i restauracji, które to normy, ustalone w roku 1925, nie odpowiadają zupełnie zmienionym warunkom gospodarczym, w szczególności ze względu na to, że przeważna część obrotu sklepów winno-wódczanych i restauracji stanowią wyroby monopolowe, przy których prowizja jest ściśle ustalona i jej wysokość brutto nie przekracza 8 proc.

Zjazd uważa za konieczne umorzenie istniejących jeszcze u niektórych płatników zaległości z tytułu podatku wojewódzkiego od wyszynku z tego względu, że zaległości te istnieją najczęściej u osób niezamożnych.

Zjazd uważa za konieczne zaniechanie pobierania nowej zaliczki na poczet podatku majątkowego, płatnej w dniu 10 grudnia rb., gdyż podatek majątkowy, którego wymiar oparty jest na stanie majątku w roku 1923 i którego pobór ustawowo miał być zniesiony w roku 1926 nie znajduje obecnie uzasadnienia ani pod względem faktycznym ani pod względem prawnym.

—o—

**Komunikat Giełdy zbożowej i towarowej w Krakowie.**

Na skutek zatwierdzenia przez Pana Ministra Przemysłu i Handlu wyników wyborów, uskutecznionych na Giełdzie Zbożowej i Towarowej w Krakowie, ukonstytuowały się Władze giełdowe w następującym składzie:

**Rada Giełdowa:** Prezes Żeleński K., Wiceprezesi: Dr. Ferber E. i Buszczyński T. — Członkowie: Abrahamer I., Bincer K., Jungerman F., Kleinman J., Kleszczyński B., Kosiek A., Kronengold J., Lemler M., Marynowski H., Bieniewski B., Nizieniecki E., Reiner W., Schönthal S., Silbiger Sz., Dr. Wasserberger M.

**Gospodarz:** Lemler M.

**Skarbnik:** Silbiger Sz.

**Komisja Rozjemcza:** Prezes Bincer K., Wiceprezesi: Lemler M., Neuman J., Potok I. — Członkowie: Abrahamer I., Baldaff I., Buchweitz J., Buszczyński T., Dyduch S., Dr. Fussman J., Finder I., Dr. Ferber K., Gryszpan S., Grönwald S., Griess H., Halberstamm Ch., Kielman J., Kronengold J., Kosiek A., Jungerman F., Landau J., Löblowitz J., Landau I., Silbiger Sz., Schönthal S., Schönfeld N., Schönfeld L., Salomonowicz N., Wasserlauf J., Żeleński K.

SPRAWY CELNE

# Wyjaśnienie w sprawie clenia narzędzi ręcznych.

W Nr. 41/2 „Przeglądu Kupieckiego" zamieściliśmy notatkę w sprawie przegrupowania „narzędzi ręcznych" clonych dotychczas według pozycji taryfy celnej 161 punkt 2. do pozycji taryfy celnej 161 punkt 3. *o znacznie wyższych stawkach celnych.*

Ponieważ sprawa ta ma dla branży *techniczno-narzędziowej* (żelaznej) doniosłe znaczenie, wydelegowaliśmy do Warszawy naszego Konsulenta dla spraw celnych p. Ignacego Ungara, który po odbyciu szeregu konferencyj w Ministerstwie Skarbu, Dep. Ceł donosi nam w tej sprawie co następuje:

Mniemanie, że urzędy celne dowolnie zmieniają dotychczasową taryfikację poszczególnych rodzajów narzędzi ręcznych żelaznych i stalowych — jest błędne, gdyż postępowanie to pokrywa się najzupełniej ze stanowiskiem czynników decydujących w Departamencie Ceł.

Departament Ceł jest zdania, że dotychczasowa interpretacja brzmienia taryfy celnej 161 punkt 2 i punkt 3 była błędną i nieodpowiadającą duchowi ustawodawcy. — Celem usunięcia chaosu, panującego obecnie w tej dziedzinie taryfikacji, przygotowuje Ministerstwo Skarbu wyczerpującą instrukcję dla wszystkich urzędów celnych na terenie Rzeczypospolitej, która-to instrukcja jest w opracowaniu i wydaną zostanie możliwie najrychlej; należy przeto mieć nadzieję, że rychło usunięty zostanie stan wiecznej niepewności z powodu ruchomych stawek celnych oraz braku bazy do kalkulacji kupieckiej.

Aby zaspokoić zrozumiałą zresztą ciekawość interesowanej branży popełnimy małą niedyskrecję i naszkicujemy w streszczeniu punkt widzenia Ministerstwa Skarbu Depart. Ceł, który uzgodniony z brzmieniem odnośnych pozycyj taryfy celnej, polega na następującej przesłance:

Wszelkie narzędzia ręczne z żelaza i stali służące do obrabiania *obojętnie jakiego materjału* a zatem żelaza, drzewa, skóry itp. uważać należy jako „narzędzia" w zrozumieniu pozycji taryfy celnej 161 punkt 3. — Przez wyrazy „służące do obrabiania" rozumieć należy te narzędzia żelazne i stalowe wszelkiej kategorji i gatunku, zapomocą których *zmienioną zostaje forma obrabianego materjału* a mianowicie przez wiercenie, krajanie, heblowanie, dziurowanie, gładzenie itd. itd.

Natomiast wszelkie narzędzia ręczne żelazne i stalowe służące do *innych* celów jak np. do potęgowania siły ręcznej lub przytrzymywania jakoto klucze, obcęgi kowalskie, imadła, kowadła itp. — pozostają w grupie narzędzi pozycja taryfy celnej 16. punkt 2.

Powyższa radykalna zmiana dotychczasowej interpretacji brzmienia taryfy celnej wprowadza niestety *znaczne podwyższenia* opłat celnych i jest *dotkliwym ciosem* dla branży żelaznej w szczególności dla branży techniczno-narzędziowej. — Winy szukać należy w *wadliwej stylizacji* poszczególnych punktów pozycji taryfy celnej 161 punkt 2 i 3 to też Ministerstwo Skarbu Dep. Ceł *gotowe jest każdej chwili przystąpić do rewizji swych orzeczeń* i zarządzeń, o ile Ministerstwo Przemysłu i Handlu usunie wadliwą stylizację i zmieni brzmienie odnośnych pozycyj taryfy celnej.

Krakowskie Stowarzyszenie Kupców nawiąże w tej sprawie kontakt z Centralą Związku Kupców w Warszawie, aby łącznie z nią i z innemi organizacjami zawodowemi sprawę tę poruszyć na Państwowej Radzie Celnej.

# Doroczne Walne Zgromadzenie

Członków Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców odbędzie się we środę dnia 25 grudnia 1929 o godz. 10-tej przedpołudniem, a w razie braku kompletu o godz. 10.30 przedpołudniem bez względu na ilość obecnych, w salach Stowarzyszenia przy ul. Grodzkiej 43.

PORZĄDEK DZIENNY:

1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia,
2) Sprawozdanie z czynności za rok ubiegły:
   a) Prezydjum i Wydziału
   b) Skarbnika
   c) Administracji „Przeglądu Kupieckiego"
   d) Sądu polubownego
   e) „Funduszu Zapomogowego"
   f) Komisji kontrolującej i wniosek.
3) Dyskusja
4) Wybór 20 członków Sądu polubownego
5) Wybór Komisji rewizyjnej.

*

6) Od godziny 3.30 popołudniu do godz. 6.30 wieczór odbywać się będą wybory 12 członków Wydziału
7) Wnioski i interpelacje.

Uwagi: 1) Wnioski, które mają być przez Walne Zgromadzenie przyjęte powinny być na piśmie najdalej do dnia 18 bm. złożone w Sekretarjacie. Wnioski zgłoszone w terminie późniejszym lub dopiero na Walnem Zgromadzeniu traktowane będą jako rezolucje lub wnioski inicjatywy.

2) Każdy członek *niezalegający z wkładką członkowską* za ostatnich 6 miesięcy, otrzyma przy wejściu kopertę wyborczą. Kto został przyjęty na członka po dniu 30 września 1929 roku nie ma prawa głosowania na Walnem Zgromadzeniu.

3) W myśl statutu ustępują w roku bieżącym następujący członkowie Wydziału: Tobiasz Gross, Leopold Fromowicz, Beer Honigwachs, Dr. Jassem Arnold, Łazarz Margulies, Rafał Pfeffer, Pitzele Szulim, Wolf Rosenblum, Ferdynand Schenker, Arnold Steiner, Dr. Juda Zimmermann, Emil Silberbach.

Ustępujący członkowie Wydziału mogą w myśl statutu być ponownie wybrani.

*Prezydjum*
*Krak. Stowarzyszenia Kupców*

### W sprawie clenia futrzanych skór karakułowych i półkarakułowych.

Na skutek memorjałów Zrzeszeń Producentów futer w sprawie nowej interpretacji przez Urzędy Celne skór futrzanych karakułowych i półkarakułowych, poddanych przed przybyciem do Polski zakwaszeniu chlebowemu, jako skór wyprawionych zamiast dotychczasowego taryfikowania tych skór jako surowych, — Izba Przemysłowo-Handlowa w Warszawie wystąpiła

do Ministerstwa Skarbu z prośbą o zrewidowanie swego stanowiska i zbadanie procesu przeróbki mechanicznej i ekonomicznej tych futer w jednej z wytwórni polskich.

Ministerstwo przychyliło się do życzenia Izby i nadesłało Izbie wyjaśnienie, że kwestja cłenia futrzanych skór karakułowych i półkarakułowych była stosownie do prośby Izby poddana nowemu rozpatrzeniu i wobec ustalenia iż powyższe futra, nadchodzące w postaci sztywnych skór, pokrytych od strony mizdry ciastem chlebowem nie stanowią skór wyprawionych, lecz podlegają w kraju wszelki m procesom obróbki, stosowanym przy wyprawie skór takich, uznało — suche futrzane skóry baranie z nieusuniętą mizdrą, chociażby pokryte ciastem chlebowem, lecz przeznaczone do wyprawy, jak pod względem chemicznym, tak i mechanicznym za skóry futrzane baranie surowe, przewidziane pozycją 56 p. 1 taryfy celnej.

W związku z powyższem wszczęta przez Urzędy Celne kwestja w sprawie taryfikacji skór takich, została już rozstrzygnięta w sensie wyżej przytoczonym.

## OSTRZEŻENIE

W ostatnich dniach ludzie złej woli rozsiewają zmyślone i fałszywe pogłoski, uwłaczające solidności mojej firmy, istniejącej od roku 1860.

Jednostki te pociągnąłem do odpowiedzialności kryminalno-karnej za rozsiewanie tych fałszywych wieści i ostrzegam, że każdego, ktoryby nadal szerzył tego rodzaju zmyślone i fałszywe wieści, będę ścigał w drodze karnej.

**S. SCHAGLIED**
**Magazyn obuwia, Kraków, ul. Krakowska 4, I. piętro.**

## Odwołania podatkowe.

*(m)* Jest powszechnie wiadomem, że ustawy podatkowe przewidują *sześciomiesięczny termin* dla rozpatrzenia odwołań podatkowych. Jest dalej wiadomem, że termin ten nigdy nie jest dotrzymywany i załatwianie odwołania trwa czasem i lata ze szkodą dla płątnika, o czem zresztą mieliśmy sposobność już pisać. Nie jest jednak wiadomem, że bardzo często *załatwione już* odwołania przetrzymuje się przez dalsze kilka miesięcy w urzędach skarbowych i płatnika *nie zawiadamia się* o rozstrzygnięciu odwołania.

Czasem odwołanie bywa załatwione przychylnie i podatek bywa zniżony. Akt jednak leży spokojnie w urzędzie i płatnik ani też kasa skarbowa nie są zawiadomieni o zniżeniu podatku. Płatnik w międzyczasie wpłaca podatek częściowo a urząd skarbowy egzekwuje resztę, mimo, że wedle rozstrzygniętego już odwołania podatek jest *zapłacony* a nawet często nadpłacony. Oczywiście organa egzekucyjne pobierają przypadające odsetki i koszta od *całego* wymiaru, które biedny płatnik niesłusznie musi zapłacić.

Po dalszych kilku miesiącach płatnik wreszcie zostaje zawiadomiony o zniżeniu podatku, ale odsetek i kosztów nikt mu nie zwróci, o ile nie potrafi odpowiednio o to się upomnieć, co jest połączone z dalszemi prośbami i pisaniną i na co zresztą znowu musi się odczekać dalsze kilka miesięcy. Ponieważ zaś jest wielu płatników, którzy nie potrafią się o zwrot energicznie upomnieć, kwoty te zazwyczaj nie są zwracane i przepadają.

W czasie dzisiejszej ciasnoty gotówki kiedy kupiectwo z wielkim trudem zdoła podołać wyrównaniu bieżących i zaległych nadmiernych podatków z widocznym uszczerbkiem dla swych wierzycieli, nie jest możliwem by jeszcze miało płacić nadwyżki wymierzonych lub też zniżonych podatków.

Żądamy więc przyspieszenia rozpatrzenia odwołań. W szczególności domagamy się *natychmiastowego zawiadomienia kasy skarbowej i rekurenta* o zniżeniu podatku celem sprostowania wymiaru i uniknięcia niepotrzebnych egzekucji. Pragnieniem podatników jest, by odnośne korzystne uchwały bywały doręczane z tą samą szybkością i precyzją, jakie stosowane bywają wobec odmownych załatwień.

## Sprawa podatku wyrównawczego na zjeździe Izb.

Obrady zjazdu Związku Izb Przem.-Handlowych, który został zwołany do Warszawy na dzień 5 bm. trwały przez cały dzień. Centralnym punktem obrad Zjazdu było ustosunkowanie się do rządowego projektu o t. zw. podatku wyrównawczym od importu. Po długotrwałych obradach znaczna większość uczestników zebrania, a więc przedstwiciele dziewięciu Izb na ogólną liczbę dwunastu uzgodniła stanowisko zbliżenia do kompromisu, zawartego już uprzednio w łonie Izby stołecznej. Akceptując zasadę wprowadzenia podatku wyrównawczego, Związek Izb opatrzył przychylne swe stanowisko szeregiem zasadniczych zastrzeżeń, od których uwzględnienia uzależnia swe pozytywne stanowisko wobec projektu rządowego. Sprawę postulatów w odniesieniu do ustawy o podatku przemysłowym, wykraczających poza ramy projektowanej przez Rząd noweli Związek Izb postanowił rozpatrzeć na jednym z przyszłych swych zjazdów.

# KRONIKA.

**Pocztowa Kasa Oszczędności zawarła umowy z Austrją, Czechosłowacją i Francją** w przedmiocie przelewów na konta czekowe. Na mocy tych umów uczestnicy obrotu czekowego P. K. O. mogą przelewać dowolne kwoty na rachunek właścicieli kont czekowych wymienionych krajów i otrzymywać tą samą drogą należności z zagranicy. Pocztowa Kasa Oszczędności żadnej prowizji za przelewy, pochodzące z zagranicy, nie pobiera, natomiast za przelewy na zagranicę liczy minimalną stawkę w wysokości 1 pro mille, minimum 50 gr. Korzystanie z przelewów międzynarodowych leży w interesie wszystkich sfer przemysłowo-handlowych.

—o—

**Na zebraniu Tow. Ekonomicznego w Krakowie** w dniu 3 grudnia b. r. w sali Izby Przemysłowo-Handlowej wygłosił zastępca nacz. dyr. Banku Gospodarstwa Krajowego, p. Wacław Konderski, nader interesujący odczyt o obecnem położeniu na światowych rynkach pieniężnych. Wobec licznego grona słuchaczy rozwinął prelegent obraz przebiegu ostatniego olbrzymiego krachu pieniężnego, jakiego widownią były przed miesiącem Stany Zjednoczone oraz nakreślił możliwości dalszego rozwoju sytuacji na światowych rynkach pieniężnych. Dla nas krach na rynku amerykańskim o rozmiarach dotychczas niespotykanych, który przytem dotknął również silnie papiery lokacyjne, ma znaczenie nader poważne ze względu na konieczność dalszego dopływu kapitału zagranicznego dla naszego życia gospodarczego. Trudno w tej chwili przewidzieć, w jakim kierunku potoczy się likwidacja skutków krachu amerykańskiego, który miljardy dolarów strat przyniósł Stanom Zjednoczonym, oziębiając bardzo zainteresowania dla papierów europejskich. Po analizie rynku angielskiego i niemieckiego prelegent doszedł do wniosku, że względnie największe szanse dla nas mogłaby przedstawiać Francja.

Ponieważ dotychczas niema wyjaśnienia kierunku w jakim pójdzie dalszy rozwój rynków pieniężnych, — wskazana jest jedynie pilna i uważna obserwacja. — W dyskusji konsul grecki p. Bednarski podniósł ważność oszczędności, jako jedynego czynnika, który może nam przynieść pewne kapitały w Polsce, gdy widoki na uzyskanie ich zagranica po niedawnych przejściach znakomicie zmalały. Kapitalizacja za szelką cenę, oto hasło podstawowe Polski gospodarczej. Prof. Uniw. Jagiell. Heydel wyraził ze swej strony obawy co do zbyt szybkiego likwidowania przez Amerykanów ostatniej deruty co może w następstwie opóźnić moment regeneracji rynku.

—o—

**Hurtownicy branży muzycznej w obronie swych interesów.** W ostatnich dniach odbyło się posiedzenie sekcji hurtowników Zrzeszenia Przemysłu i Handlu Muzycznego w Polsce. Tematem obrad były bardzo ważne kwestje ustanowienia rygorów karnych wobec tych członków sekcji, którzy wyłamują się z przyjętych norm organizacyjnych. Chodzi tu w pierwszym rzędzie o udzielane detalistom kredyty, oraz utrzymywanie cen. Drugą sprawą było ustanowienie rygorów wobec niesolidnych detalistów, nie wywiązujących się ze swych zobowiązań. Wobec tych ostatnich postanowiono zastosować „czarną listę“ niewypłacalnych i odmówić udzielania im kredytu.

—o—

**Z inicjatywy b. senatora A. Truskiera** utworzono żydowskie Towarzystwo dla pracy społeczno-gospodarczej. Komitet organizacyjny wspomnianego Towarzystwa składa się z wybitnych przedstawicieli żydowskiego życia gospodarczego. Instytucja ta stawia sobie za zadanie zbieranie materjału o położeniu gospodarczem Żydów w Polsce, jakoteż obronę ich interesów ekonomicznych.

—o—

**Fabryki czekolady,** tak stołeczne, jak i prowincjonalne prowadzą od paru tygodni rokowania, mające na celu stworzenie wspólnej organizacji, któraby zajęła się uporządkowaniem rynku w sensie uregulowania warunków sprzedaży towaru odbiorcom. Również istnieje dążność, aby nastąpił podział u wytwórców co do produkcji gatunkowej towaru, jak również co do terenów zbytu.

—o—

**W Polsce pracuje obecnie 11 fabryk opakowań blaszanych** z wytwórczością, sięgającą wartości około 10 miljonów złotych, do czego wypada dodać fabrykę w Gdańsku, której produkcja równa się blisko połowie wytwórczości wspomnianych polskich fabryk. — Poza tem w Krakowie buduje obecnie nową fabrykę pewne Towarzystwo Akcyjne, finansowane przez wiedeńską „Credit Anstalt“ za pośrednictwem Warszawskiego Banku Dyskontowego.

---

Wyszedł z druku Nr. 48 tygodnika *„Kobieta Współczesna“*. Przynosi on szereg ciekawych artykułów i wiadomości. Czytamy więc: „Głosy lekarzy“ — J. W., „Ceramika Zdobnicza“ — Jankowska-Orynżyna, „W sidłach“ — Jan Orski, „Smętna melodia“ — Hanna Huszcza Winnicka“, „Serce Generała Hoche“ — Karolina Bielańska, „Cywilizacja Ludu Barbarzyńskiego“ — Filippo Figari, „Czy nas oczy nie mylą“, „Wrażenia z Polski“ — Irena Jabłowska, „Co mówią i piszą o sprawie kobiecej“ — Cz. W., „Z teatrów“ — Z. P. „Helena Romer Ochenkowska“, „Kiepura w polskiem radio“ — Marja Ankiewiczowa, „Wśród książek“ — Cz. Wojeńska, „Życie i praca“, „Z szerokiego świata“, „Różne“. Dodatek „Mój Dom“ zawiera przepisy na pierniki, a tablica robót daje wzory bardzo ładnych hastów na serwetki podwieczorkowe.

# Zamknięcie rachunkowe Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców

## za czas od dn. 1-go grudnia 1928 do dn. 30-go listopada 1929 r.

| PRZYCHÓD | | ROZCHÓD | |
|---|---|---|---|
| Stan z dn. 1. XII. 1928 | Zł 4.024·67 | Portorja | Zł 530.25 |
| Wkładki członkowskie | „ 26.893·93 | Koszta administracyjne | „ 17.113·35 |
| Drobne wpływy | „ 19·80 | Opał, naprawy i utrzymanie biura | „ 714·90 |
| Odsetki w P. K. O. | „ 60.37 | Wydatki bieżące | „ 1·432·85 |
| | | Druki i przybory kancelaryjne | „ 712·56 |
| | | Oświetlenie i czynsz | „ 3.123·31 |
| | | Datki i subwencje | „ 1.077·30 |
| | | Telegramy i telefon | „ 744·87 |
| | | Prowizja inkasowa | „ 2.687·42 |
| | | Afisze i ogłoszęnia | „ 195·60 |
| | | Przelew na „Fundusz Zapomogowo-pożyczkowy“ | „ 696·15 |
| | | Stan z dn. 30. XI. 1929 | „ 1.970.21 |
| | Zł 30.998·77 | | Zł 30.998·77 |

# Zamknięcie rachunkowe „Funduszu-Zapomogowo-Kredytowego“

### im, błp. Salomona Banneta

## za czas od 1-go grudnia 1928 r. do 30-go listopada 1929 r.

| PRZYCHÓD | | ROZCHÓD | |
|---|---|---|---|
| Stan majątkowy Funduszu z 1 XII. 1928 gotówka Zł 1.031·31 dłużnicy „ 5.922·50 | Zł 6.953·81 | Wydatki biurowe | Zł 90·05 |
| Wpływy ze sądów polubownych | „ 628·53 | Stan Funduszu w d. 30 XI. 1929 r. gotówka Zł 2 188·13 dłużnicy „ 6.443·— | „ 8.631·13 |
| Przelew Krak. Stow. Kupców | „ 696·15 | | |
| Różne wpływy | „ 442·69 | | |
| | Zł 8.721·18 | | Zł 8.721·18 |

## Obrót na rachunku dłużników od 1-go grudnia 1928 do 30-go listopada 1929

| | |
|---|---|
| Stan pożyczek z d. 1 XII. 1928 r. | Zł 5.922·50 |
| Udzielono pożyczek | „ 14.268·— |
| | Zł 20.190·50 |
| Zwrot pożyczek | „ 13.747·50 |
| Stan pożyczek w d. 1 XII. 1929 r. | Zł 6.443·— |

*Łazarz Margulies*, skarbnik

Skontrolowano księgi i rachunki bez zarzutu.

Komisja kontrolująca:

*Fleischer Salomon* *Sandhaus Salomon* *Uebersfeld Maurycy*

# Ceny świadectw przemysłowych na rok 1930.

## A. Dla przedsiębiorstw handlowych.

| Kategorje | | We wszystkich miejscowościach | W Warszawie | W miejscowościach klasy I. | II. | III. | IV. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | Złotych | | | | | |
| I. | Dla zakładów handlowych | 3.600 | — | — | — | — | — |
| II. | „ „ „ | — | 720 | 594 | 486 | 360 | 234 |
| III. | „ „ „ | — | 144 | 117 | 90 | 72 | 45 |
| IV. | „ „ „ | — | 54 | 45 | 36 | 27 | 18 |
| Va. | „ handlu rozwoźnego | 90 | — | — | — | — | — |
| Vb. | „ „ obnośnego | 27 | — | — | — | — | — |

## B. Dla przedsiębiorstw przemysłowych.

| Kategorje | | We wszystkich miejscowościach | W Warszawie | I. | II. | III. | IV. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| I. | . . . . . . . | 10.800 | — | — | — | — | — |
| II. | . . . . . . . | 7.200 | — | — | — | — | — |
| III. | . . . . . . . | 3.600 | — | — | — | — | — |
| IV. | . . . . . . . | 1.080 | — | — | — | — | — |
| V. | . . . . . . . | 360 | — | — | — | — | — |
| VI. | . . . . . . . | — | 216 | 180 | 144 | 108 | 72 |
| VII. | . . . . . . . | — | 108 | 90 | 72 | 54 | 36 |
| VIII. | . . . . . . . | — | 27 | 21.60 | 18 | 10.80 | 7.20 |

## C. Dla handlu jarmarcznego.

| | Dla handlu hurtownego | Dla handlu detalicznego |
|---|---|---|
| | Złotych | |
| Na jarmarkach, trwających ponad 21 dni . . . . . . . | 450 | 126 |
| „ „ „ „ 7 dni do 21 dni . . . . . | 225 | 63 |
| „ „ „ „ 3 dni do 7 dni . . . . . | 180 | 45 |

## D. Dla zajęć przemysłowych.

| Kategorje | Oznaczenie zajęcia przemysłowego | Cena w złotych |
|---|---|---|
| I. | Ekspedytorzy, nie utrzymujący oddzielnych biur i pomocników handlowych lecz trudniący się osobiście z polecenia osób trzecich cleniem w urzędach celnych towarów, wysyłanych zagranicę lub otrzymywanych z zagranicy: | |
| | 1) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy głównych linjach kolei żelaznych | 720 |
| | 2) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy bocznych linjach kolei żelaznych | 540 |
| | 3) Przy urzędach celnych, nie położonych przy linjach kolejowych . . . | 450 |
| II. | a) Pośrednicy giełdowi: | |
| | 1) Na giełdzie warszawskiej . . . . . . . . . | 720 |
| | 2) Na innych giełdach . . . . . . . . . . | 450 |
| | b) Wszelkiego rodzaju inni pośrednicy handlowi: | |
| | 1) W Warszawie i w miejscowościach I. klasy . . . . . . . | 270 |
| | 2) W miejscowościach II. klasy . . . . . . . . . | 180 |
| | 3) W miejscowościach III. IV. klasy . . . . . . . . | 54 |
| III. | Inspektorzy i ajenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, przewozowych, komunikacyjnych oraz instytucji kredytowych o ile prowadzą operacje bez utrzymania biur: | |
| | 1) W Warszawie i w miejscowościach I. klasy . . . . . . . | 90 |
| | 2) W miejscowościach II. klasy . . . . . . . . . | 72 |
| | 3) W miejscowościach III. i IV. klasy . . . . . . . . | 36 |
| IV. | Pomocnicy podróżujący (komiwojażerowie) . . . . . . . . | 180 |

Karty rejestracyjne na oddzielny skład 18 zł.

Naczelny redaktor: Dr. Zygmunt Wasserberg. — Wydawca: Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. — Redaktor odpow. Leon Haas. — Nowa Drukarnia Dziennikowa w Krakowie, pod zarządem Maksymiljana Feldmana.